

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА ■ 11

АҒАТА КРІСТ ■ ПИСЬМЕННИЦЯ ■ 14

АЙСЕДОРА ДУНКАН ■ ТАНЦІВНИЦЯ ■ 16

АЙШОЛПАН НУРҒАЙВ ■ МИСЛИВИЦЯ З БЕРКУТАМИ ■ 18

АНҒЕЛА МЕРКЕЛЬ ■ КАНЦЛЕРКА ■ 20

АНДРЕ ПІЛ ■ БОРЧИНЯ РУХУ ОПОРУ У ФРАНЦІЇ ■ 22

АНІТА ҐАРІБАЛЬДІ ■ РЕВОЛЮЦІОНЕРКА ■ 24

БЕАТРІКС ПОРТЕР ■ ПИСЬМЕННИЦЯ Й ІЛЮСТРАТОРКА ■ 26

БЕАТРИЧЕ ВІО ■ ФЕХТУВАЛЬНИЦЯ ■ 28

БЕЙОНСЕ ■ СПІВАЧКА, КОМПОЗИТОРКА І БІЗНЕСВУМЕН ■ 30

БІЛЛІ ДЖИН КІНґ ■ ТЕНІСИСТКА ■ 32

БОУДІККА ■ КОРОЛЕВА ■ 34

БРЕНДА МІЛНЕР ■ НЕЙРОПСИХОЛОГИНЯ ■ 36

ВЕЛЕРІ ТОМАС ■ АСТРОНОМКА ■ 38

ВІВІАН МАЄР ■ ФОТОГРАФКА ■ 40

ВІОЛЕТА ПАРРА ■ КОМПОЗИТОРКА І МУЗИКАНТКА ■ 42

ВІРДЖІНІЯ ГОЛЛ ■ ШПИГУНКА ■ 44

ВІСЛАВА ШИМБОРСЬКА ■ ПОЕТКА ■ 46

ГЕДІ ЛАМАРР ■ АКТРИСА І ВИНАХІДНИЦЯ ■ 48

ГОРТЕНЗІЯ ■ ОРАТОРКА ■ 50

ҐАЄ АУЛЕНТІ ■ АРХІТЕКТОРКА І ДИЗАЙНЕРКА ■ 52

ҐЕРТІ КОРІ ■ БІОХІМІКИНЯ ■ 54

ҐЛОРІЯ СТАЙНЕМ ■ АКТИВІСТКА ■ 56

ДЖ. К. РОЛІНґ ■ ПИСЬМЕННИЦЯ ■ 58

ДЖОАН БОШАМП ПРОКТЕР ■ ЗООЛОГИНЯ ■ 60

ДЖОРДЖІЯ О'КІФФ ■ ХУДОЖНИЦЯ ■ 62

СЕЛІА КРУЗ ■ СПІВАЧКА ■ 178
СЕЛЬДА БАГДЖАН ■ СПІВАЧКА Й КОМПОЗИТОРКА ■ 180
СЕРАФІНА БАТТАЛЬЯ ■ БОРЧИНЯ З МАФІЄЮ ■ 182
СІМОНА ВЕЙЛЬ ■ ПОЛІТИКИНЯ ■ 184
СКАЙ БРАУН ■ СКЕЙТЕРКА ■ 186
СОДЖОРНЕР ТРУТ ■ АКТИВІСТКА ■ 188
СОНЯ СОТОМАЙОР ■ ВЕРХОВНА СУДДЯ ■ 190
СОФІ ЛОРЕН ■ АКТРИСА ■ 192
СОФІ ШОЛЛЬ ■ АКТИВІСТКА ■ 194
СОФІЯ ІОНЕСКУ ■ НЕЙРОХІРУРГІНЯ ■ 196
ТЕМПЛ ҐРАНДІН ■ ПРОФЕСОРКА ЗООЛОГІЇ ■ 198
ФЛОРЕНС ЧАДВІК ■ ПЛАВЧИНЯ ■ 200
ХУДІЯ ДІОП ■ МОДЕЛЬ ■ 202
ЦЮ ЦЗІНЬ ■ РЕВОЛЮЦІОНЕРКА ■ 204
ЧІМАМАНДА НґОЗІ АДІЧІ ■ ПИСЬМЕННИЦЯ ■ 206
ЧОРНІ МАМБИ ■ РЕЙНДЖЕРКИ ■ 208
ШАМСІЯ ГАССАНІ ■ ХУДОЖНИЦЯ ГРАФІТІ ■ 210
ШТЕФФІ ҐРАФ ■ ТЕНІСИСТКА ■ 212

НАПИШИ СВОЮ ІСТОРІЮ ■ 214
НАМАЛЮЙ СВІЙ ПОРТРЕТ ■ 215
СЛОВНИК ■ 216
ДОШКА ПОШАНИ БУНТАРОК ■ 218
ІЛЮСТРАТОРКИ ■ 222
ПОДЯКИ ■ 223
ПРО АВТОРОК ■ 224

повідала нам про неї під час однієї з автограф-сесій.

Дехто каже, що ці історії не можуть змінити світ. Але ми не згодні.

Неодноразово ви писали нам про якусь з історій із нашої книжки. А іноді історії, про яку ви згадували, у книжці не було. Річ у тім, що «Казки на ніч для дівчат-бунтарок» навчають сотні тисяч людей звертати увагу на історії, яких вони раніше не помічали. Вони надихають шукати талант там, де раніше здавалося, що його немає. Вони допомагають знаходити потенціал у найнеочікуваніших місцях.

Коли ми послуговуємося талантом усього населення Землі – а не лише його половини, – нам відкриваються необмежені можливості.

Коли ми відкидаємо руйнівні стереотипи й бачимо одне одного такими, якими ми є насправді, то творимо справжній прогрес.

Коли ми помічаємо несправедливість і діємо, щоб покласти їй край, ми всі стаємо сильнішими.

Тож коли ви кладете голову на подушку, прочитавши одну або три з цих історій, – чи то після насиченого іграми дня, чи то після довгого дня на роботі, чи то в Кейптауні, чи то в Новій Зеландії (і неважливо, чи хтось прочитав вам ці історії, чи ви зробили це самі) – знайте, що ви щойно посиділи біля вогнища з сотнями тисяч бунтарок, які, так само як і ви, ідуть своїм шляхом.

Збірка «Казок на ніч для дівчат-бунтарок» – це лише частинка тієї великої розмови. Але ця частинка більша за кожну з нас. Більша за наші власні надії. І точно більша за наші страхи.

Дякуємо, що сидите поруч з нами біля цього вогнища.

Що ж, розпочнімо.

Франческа Кавалло

Елена Фавіллі

АҒАТА КРІСТІ

ПИСЬМЕННИЦЯ

Жила собі дівчинка, яка обожнювала писати. Вірші, історії про кохання, детективні оповідання, листи – вона писала геть усе. Найдужче Аґата хотіла стати професійною письменницею. Вона розповідала про цю мрію своєму собаці Джорджеві Вашингтону під час їхніх щоденних прогулянок. Щоразу, коли вони з Джорджем приходили до якого нового місця, Аґата думала, чи могли б там розвиватися події її вигаданих історій. І щоразу, знайомлячись із кимось, вона замислювалася, чи могла б ця людина стати одним з її персонажів.

Аґата надсилала свої твори в журнали, але їх відмовлялися публікувати. Листів з відмовами ставало дедалі більше, але Аґата вирішила, що це її не зупинить. Вона обожнювала книжки і понад усе любила читати детективи.

Тож вона написала власний детективний роман.

Він називався «Загадкова подія в Стайлзі», і його головним персонажем був Еркюль Пуаро – бельгійський детектив з розкішними вусами. Багато видавців відмовилося прийняти рукопис Аґати, але один таки погодився.

Коли роман опублікували, він мав неабиякий успіх, а його вихід став початком неймовірної письменницької кар'єри. У світі продали вже понад два мільярди примірників книжок Аґати Крісті, а її романи переклали більш як ста різними мовами – ось чому письменницю вважають найуспішнішою романісткою всіх часів.

Еркюль Пуаро з його загостреними вусами та міс Марпл з її чарівними капелюшками стали найвідомішими літературними детективами в історії. Ці герої з'являлись у телепрограмах і фільмах, а мільйони людей губилися в здогадках, поки вони розслідували, хто ж винен.

Упродовж своєї дивовижної кар'єри Аґата написала шістдесят шість детективних романів, чотирнадцять збірок оповідань і детективну п'єсу «Мишоловка», яка є абсолютною рекордсменкою за кількістю постановок.

15 ВЕРЕСНЯ 1890 РОКУ – 12 СІЧНЯ 1976 РОКУ

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

АЙСЕДОРА ДУНКАН

ТАНЦІВНИЦЯ

Жила собі дівчинка, яка не любила ходити до школи. Айседора терпіти не могла спокійно сидіти за партою, бо їй хотілося скакати, крутитися і кружляти – усім тілом виражати радість від того, що вона жива. Глибоко в душі дівчинка знала: вона народилася, щоб танцювати.

Айседора стала вчителькою танців, коли їй було лише шість років. У ті часи всі вважали, що найпрекрасніший вид танцю – це балет. Проте Айседора не поділяла такої думки. Їй не подобалася формальна елегантність класичного балету. Вона вважала її «негарною і протиприродною».

«Я хочу танцювати, як хвиля в океані чи як дерево на вітрі. Природно й вільно», – сказала дівчина.

Коли Айседорі виповнилося вісімнадцять, вона витратила останні кілька доларів, щоб придбати квиток на корабель, який перевозив худобу з Америки до Європи. Вона відвідала усі величні міста – Париж, Берлін, Відень і Лондон. Вона виступала на сцені і засновувала революційні школи танцю. «У цих школах, – заявила вона, – я навчатиму дітей не імітувати мої рухи, а виконувати свої».

Для танців Айседора надягала білі сукні вільного крою і довгі шалі. Вона хотіла, щоб одяг відображав і підсилював плавні рухи її тіла. Дехто називав її безсоромною. «Жінки не повинні бути такими дикими й вільними», – казали їй. Але Айседорі було байдуже! Вона оголосила себе «танцівницею майбутнього... найвищим розумом у найвільнішому тілі».

27 ТРАВНЯ 1877 РОКУ – 14 ВЕРЕСНЯ 1927 РОКУ

СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ АМЕРИКИ

ІЛЮСТРАЦІЯ
КРІСТІНИ АМОДЕО

«КОЛИСЬ ВИ БУЛИ ДИКИМИ.
НЕ ДОЗВОЛЬТЕ ЇМ СЕБЕ ПРИРУЧИТИ».

— АЙСЕДОРА ДУНКАН

Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>